

ارزیابی تنوع ژنتیکی ژنوتیپ های سیب گلاب ایران با استفاده از نشانگرهای ریزماهواره

فریبا نقشین، مسعود بهار، سیدبدرالدین طباطبائی، حسن حاج نجاری

گروه بیوتکنولوژی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

در ایران، سیب به عنوان یک محصول مهم اقتصادی از تنوع زیاد برخوردار است که در این میان سیب معروف به گلاب به دلیل زودرسی و دارا بودن عطر و طعم خاص جایگاه ویژه ای دارد. علیرغم خصوصیات ظاهری تقریباً مشابه، اکثر ارقام سیب گلاب به اسامی محلی نام گذاری شده اند و لذا روابط ژنتیکی آنها چندان مشخص نیست. به منظور تعیین شناسنامه ژنتیکی ژنوتیپ های مختلف سیب های گلاب ایران و مقایسه روابط ژنتیکی آنها با ارقام تجاری خارجی و داخلی، ۲۷ رقم مختلف سیب شامل ۱۵ رقم سیب گلاب ایرانی و سیب های مهم تجاری با استفاده از ۲۸ جفت آغازگر ریزماهواره ای مورد بررسی قرار گرفتند. بر اساس نتایج تکثیر باندهای مورد نظر، از بین جفت آغازگرهای بکار رفته، ۲۱ جفت آغازگر به دلیل ایجاد چند شکلی مناسب، کارآمد

پنجمین کنگره علوم باغبانی ایران - شهریور ماه ۱۳۸۶ - دانشگاه شیراز

تشخیص داده شدند. تعداد آلل های تکثیر شده توسط هر کدام از این جفت آغازگرها از ۳ تا ۱۱ آلل متغیر بود. بر اساس دندروگرام رسم شده، جمعیت های سیب ایرانی و خارجی در گروه های متفاوت تقسیم بندی شد. در این میان ارقام سیب گلاب با وجود خصوصیات مورفولوژیکی متفاوت، در کلاسترهای مشابه قرار گرفتند که روابط ژنتیکی نزدیک رقم سیب گلاب اصفهان با ارقام گلاب جنتی و گلاب نعمتی قابل توجه بود. به طور کلی می توان گفت کاربرد ریزماهواره ها به دلیل توارث همباز و دارا بودن آلل های چند گانه جهت ارزیابی قرابت ژنتیکی ارقام سیب گلاب ایران از توانایی بالایی برخوردار است.